

«شبهات زن در نهج البلاغه و پاسخ به آنها» منتشر شد

کتاب «شبهات زن در نهج البلاغه و پاسخ به آنها» به سیزده شبهه در مورد فرمایشات منسوب به امیرالمؤمنین در مورد زنان پاسخ می‌دهد.

نهج البلاغه شاید پس از قرآن کریم گران‌بهرترین و ارزشمندترین میراث فرهنگی اسلام است. این کتاب مجموعه‌ای به ابعاد وجودی یک انسان کامل است و همچون قرآن، هیچ‌گاه کهنه نمی‌شود و فرازمانی است.

به موازات اقبال روزافزون مسلمانان شیعه و سنی، شبهات استنادی درباره نهج البلاغه و چگونگی استناد آن به امیرمؤمنان علیه السلام از سوی مخالفان مطرح شده است. افزون بر شبهات استنادی، گاه شبهات مضمونی و محتوایی نیز نسبت به برخی از مطالب موجود در نهج البلاغه به چشم می‌خورد. برخی از این شبهات محتوایی، پیرامون زن است.

تاریخ هر حادثه‌ای از چگونگی وقوع آن خبر می‌دهد و به شناسنامه‌ای می‌ماند که آیندگان را از هویت آن با خبر می‌سازد. هر حدیثی در پی رفع نیازی و در پاسخ به پرسشی و در تبیین حقیقتی صادر شده است و به تعبیر دیگر، شأن صدوری دارد که دانستنش برای فهم بهتر حدیث ضروری است.

بررسی جایگاه زن در اندیشه امام علی علیه السلام، مستلزم گردآوری تمام سخنان و قضایای تاریخی آن حضرت در این باره و آگاهی گسترده از وضعیت تاریخی و اجتماعی آن دوران، و مطالعه گسترده دیگر نصوص دینی است. در این میان سیره رفتاری آن حضرت نیز باید مورد توجه قرار گیرد؛ چنان که رفتارهای گزارش شده از امام (علیه السلام)، هرگز دلالتی بر نقص و تحقیر بانوان ندارد؛ بلکه همواره گویای تکریم و بزرگداشت آنان است.

می‌توان چنین نتیجه گرفت که گاهی حوادث تاریخی در مقاطع حسّاس، زمینه ستایش یا نکوهش را فراهم می‌کند و سپس با گذشت آن مقطع، زمینه مدح و ذم نیز منتفی می‌شود. این تحلیل در اصل موضوع زن در نهج البلاغه قابل تأمل است.

